

Ba e tunsă,
Ba e rasă.

Înțelege-le-vorū toți căți vorū citi cartea ? Ferescă sfintulū. Trebuie s'alerge, d'orū vrea să scie ce 'nsemnéză, la scrierile lui Anton Pann, atâtū de priceputū în a lămuri proverbele unele printr'altele, său prin povestī care le 'ntipăriau, ca cu-d'a-sila, într'a ómenilorū ne'mbětrânită ținere-de-minte.

VII

Acum, să privimă puțină la caracterul proverbelorū.

E ne'ndouiosu că cea mai mare parte dintr'ensele, ba chiară tōte proverbele propriu disă, se exprimă prin ceea-ce se chiamă metaforă : limbă firescă, care oglindesc tinerețea de vîrstă a unui poporū.

Evulă de mișlocu n'a fostă numai ună îndelungă popasă de 'ntunecosă, și amortitore, și crudă barbară, ci și timpulă dospiriă unui aluată din care aveau să éssă nesce minunate făptuiră ale cugetării, statorirea caracterului să originalitatei fiă-cărei națiuni, și acelu spirită naivă, glumetă, năsdrăvană, plină de focă și de 'ncredere, religiosă și 'ntreprindătoră, cum ni s'aréta 'n basme, în poesiă, în totă viață intelectuală din acele răstimpuri.